

N:o 29.

*Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående pension
åt kommissionslandtmätaren i Örebro län Carl August
Andersson; gifven Stockholms slott den 31 januari 1902.*

Under åberopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver jordbruksärenden för denna dag, vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att medgifva, att kommissionslandtmätaren i Örebro län Carl August Andersson må från och med månaden näst efter den, då afsked från tjensten varder honom beviljadt, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension till belopp af 800 kronor.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

Theodor Odelberg.

*Utdrag af protokollet öfver jordbruksärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 31
januari 1902.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern friherre VON OTTER,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LAGERHEIM,
Statsråden: herr VON KRUSENSTJERNA,
 grefve WACHTMEISTER,
 CLAËSON,
 CRUSEBJÖRN,
 ODELBERG,
 HUSBERG,
 PALANDER,
 HAMMARSKJÖLD och
 WESTRING.

10:o.

Departementschefen, statsrådet Odelberg anförde härefter:
Uti en till Eders Kongl. Maj:t stäld, af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Örebro län med underdånig skrifvelse den 5 december 1901 öfverlemnad skrift har kommissionslandtmätaren i nämnda län Carl August Andersson, under åberopande att han af sjukdom och allmän svaghet numera vore urståndsatt att genom inkomst af tjenstgörömmål eller på annat sätt förskaffa sig nödtorftig bergning samt att

hans ekonomiska ställning i öfrigt vore sådan, att hans tillgångar vore otillräckliga för hans skötsel och uppehälle till och med under närmaste tiden, i underdånighet anhållit, att Eders Kongl. Maj:t täcktes behjerta denna hans nödstälda belägenhet och hos Riksdagen föreslå, att en årlig pension af 1,600 kronor efter afskeds erhållande måtte beviljas honom under hans återstående lifstid, oaktadt han ännu icke uppnått den för erhållande af pension å allmänna indragningsstaten föreskrifna ålder och tjenstetid.

Vid denna skrift, å hvilken kommissionslandtmätaren C. O. Fröman tecknat, att han i egenskap af förmyndare för Andersson¹ instämde uti den i skriften gjorda underdåniga anhållan, hafva af sökanden² fogats *dels* frejdbetyg, utvisande att han vore född den 30 april 1841, *dels* ett af bataljonsläkaren A. H. Otterström den 27 november 1901 utfärdadt läkarebetyg af innehåll, att Andersson, som sedan tre år tillbaka efter slaganfall varit till ytterlighet andligen och kroppsligen nedsatt, nu och för all framtid vore utståndsatt att något arbete förrätta, *dels* meritförteckning, hvaraf inhemtas, bland annat, att Andersson den 16 juni 1865 efter aflagd landtmäterexamen konstituerats till landtmäteriauscultant, den 13 april 1886 befordrats till vice kommissionslandtmätare i Örebro län samt den 7 juni 1895 utnämnts till kommissionslandtmätare i samma län, *dels* ock ett af bemålde Fröman den 22 november 1901 utfärdadt intyg, deruti denne i egenskap af Anderssons förmyndare meddelat, att Andersson, utöfver anspråkslösa möbler till ett rum, egde ett kapital af 600 kronor, hvilket med de kostnader, som vore förenade med hans vård och skötsel, räckte endast några få månader.

Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande har vid sin ofvanberörda skrifvelse fogat ett af förste landtmätaren i länet afgifvet yttrande i ärendet, deruti denne anført bland annat,

att Andersson, hvilken konstituerats till landtmäteriauscultant den 16 juni 1865, sålunda hade en tjenstetid af 36½ år,

att anledningen till, att Andersson först år 1886 befordrats till vice kommissionslandtmätare, syntes vara den, att han under en ganska lång tid varit anställd vid rikets generallandtmäterikontor dels som extra ordinarie och dels såsom tillförordnad ingenjör, under hvilken tid han ej varit i tillfälle att förvärfva de särskilda meriter, som vore föreskrifna för att kunna erhålla befordran till vice kommissionslandtmätare;

att Andersson, hvilkens helsa länge varit vacklande, under de senaste åren, på grund af sjukdom och nedsatta själsförmögenheter, visserligen icke kunnat på ett tillfredsställande sätt sköta sina tjenste-
äligganden, hvilka fullgjorts af vikarie, men att förste landtmätaren af

äldre, i länets landtmäterikontor förvarade, af Andersson upprättade förrätningsakter funnit, att Andersson förut under sin tjenstetid väl fullgjort honom åliggande göromål, hvadan förste landtmätaren funne sig med skäl kunna lemna Andersson det vitsord, att han under sin tjensteutöfning ådagalagt nit, skicklighet och rättskaffenshet; samt

att då Andersson alltså under den tid, han varit verksam såsom landtmätare, visat omsorg i utöfvandet af sina göromål; då Andersson på grund af den iråkade sjukdomen vore urständsat att genom någon tjensteverksamhet förskaffa sig nödtorftig bergning; och då Andersson derjemte från den dag, han konstituerats till landtmäteriauskultant, hade en lång verksamhetstid och, såvidt förste landtmätaren hade sig bekant, ej varit dömd för tjenstefel eller ens åtalad för sådant samt han alltid visat redbarhet och god vilja, förste landtmätaren funne sig ega fullt skäl hemställa, att Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande måtte lemna sitt förord till Anderssons underdåniga ansökning.

För egen del har Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande anført, att Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande ansåge sig böra, lika med förste landtmätaren, till den gjorda ansökningen tillstyrka nådigt bifall.

Till följd af erhållen nådig remiss har landtmäteristyrelsen afgifvit underdånigt utlåtande af den 19 december 1901, deruti styrelsen anført:

Af i generallandtmäterikontoret förda anteckningar hade landtmäteristyrelsen funnit, att Andersson utan anmärkning tjenstgjort såsom på eget ansvar arbetande landtmätare under $15\frac{1}{2}$ år och derunder i sina dagböcker till och med år 1900 redovisat 3,646 arbetsdagar eller i medeltal 243 dagar om året, samt att Andersson på grund af sjukdom åtnjutit tjenstledighet från den 22 april 1901.

Enligt Riksdagens skrifvelse den 20 maj 1885 hade Riksdagen medgifvit, bland annat, att å allmänna indragningsstaten finge under vissa förutsättningar uppföras 48 pensioner till belopp af 1,600 kronor för hvarje, att af Eders Kongl. Maj:t, i den mån nämnda antal pensionsrum dertill lemnade tillfälle, vid kommissionslandtmätares afgång från landtmäteristaten tilldelas kommissionslandtmätare, som uppnått 65 lefnadsår och tjenat minst 30 år samt under sammanräknade 25 år varit anstälde bland annat vid generallandtmäterikontoret eller såsom vice kommissions- eller kommissionslandtmätare och af Eders Kongl. Maj:t pröfvades hafva under 25 år varit verksamma såsom landtmäteritjenstemän. På sätt Eders Kongl. Maj:ts nådiga bref till statskontoret den 12 juni 1885 utvisade, hade Riksdagens berörda beslut blifvit af Eders Kongl. Maj:t godkändt.

Då Andersson icke varit verksam såsom ingenjör vid general-

landtmäterikontoret, såsom vice kommissionslandtmätare och kommissionslandtmätare mer än tillsammans omkring 16 år och icke heller uppnått 65 lefnadsår, vore han således icke berättigad att vid afskedstagandet erhålla något af omförmälda pensionsrum; men med afseende å Anderssons ålder och tjenstetid samt beloppet å den kommissionslandtmätare vid uppnådd pensionsålder tillkommande pension äfvensom med hänsyn till storleken af det underhåll, som ogift delägare i civilstatens pensionsinrättning, jemlikt 22 och 24 §§ i Eders Kongl. Maj:ts förnyade nådiga reglemente för samma pensionsinrättning, under enahanda omständigheter, i hvilka Andersson befunne sig, egde att af pensionsinrättningen utfå, hölle landtmäteristyrelsen före, att Andersson borde kunna påräkna ett årligt understöd motsvarande hälften af 1,600 kronor, eller 800 kronor.

På grund häraf och då Andersson enligt det ansökningen bifogade läkarebetyg nu och för all framtid vore oförmögen att förrätta något arbete; till följd hvaraf Andersson icke kunde blifva i stånd att någonsin uppfylla de i nådiga brefvet den 12 juni 1885 fastställda villkor för rätt till pension å allmänna indragningsstaten till belopp af 1,600 kronor, samt Andersson saknade anuan utväg till försörjning än den han genom tjensten haft, hemställde landtmäteristyrelsen i underdånighet, att Eders Kongl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen, att Andersson finge från och med månaden näst efter den, under hvilken nådigt afsked honom beviljades, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension af 800 kronor.

Statskontoret har den 31 december 1901 i ärendet afgifvit underdånigt utlåtande och deruti anført, att, då såsom af handlingarne inhemtades sökanden vid uppnådda 60 lefnadsår öfver 36 år varit vid landtmäteristaten anställd och deraf mera än 15 år varit såsom på eget ansvar arbetande landtmätare verksam, då sökanden numera enligt läkares intyg vore för all framtid urståndsatt att förrätta något arbete, och då han befunne sig i särdeles tryckande ekonomiska omständigheter, statskontoret vid det förhållande, att sökanden aldrig kunde blifva i stånd att uppfylla de i omförmälda nådiga bref den 12 juni 1885 föreskrifna villkor för de derefter utnämnde kommissionslandtmätares rätt till pension å allmänna indragningsstaten till belopp af 1,600 kronor om året, ansåge sig ega anledning biträda den af landtmäteristyrelsen gjorda hemställan.

Med anledning af hvad sålunda förekommit, tillstyrker jag, att Eders Kongl. Maj:t måtte i nådig proposition föreslå Riksdagen att med-

gifva, att kommissionslandtmätaren i Örebro län Carl August Andersson må från och med månaden näst efter den, då afsked från tjensten varder honom beviljadt, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension till belopp af 800 kronor.

Till denna af statsrådets öfrige ledamöter biträdde hemställen behagade Hans Maj:t Konungen lemna nådigt bifall; och skulle proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse, bilaga — till detta protokoll utvisar.

Ex protocollo:

G. Zethelius.